

[Rimstad.]

forholdsvis let og ukontrollabel metode for befolkningen til at stuve penge til side uden for meget posekiggeri fra omverdenens side. At interessen er faldende for disse papirer, viser salget af de sidste obligationer, hvoraf der endnu er for omkring 20 mill. kr. usolgte tilbage. Vi synes inden for mit parti, at præmieobligationerne på mange måder er tvivlsomme affærer; de ødelægger eller vanskeliggør den normale obligationsomsætning, de appellerer til folks spilleinstinkter, oven i købet på en ikke helt fair måde, fordi præmiechancerne er så små og vanskelige at overse, og de kan anvendes som smuthuller for det, der ude i befolkningen til daglig kaldes sorte penge. Uanset dette låns formål vil vi altså derfor ikke kunne støtte forslaget. Det aktuelle formål gør, at vi vil modsætte os det.

Jeg skal i øvrigt til slut kun sammenfatte, hvad der allerede fremgår af det, jeg har sagt: at vi vil stemme imod disse 5 lovforslag, som anviser en i alt fald temmelig uoplyst vej til sanering af det danske samfunds økonomi med alt for stor risiko for, at de byrder, man her vil pålægge befolkningen, vil blive båret til ringe eller til ingen nytte.

Westerby: Efter min opfattelse har den høje regering alt for længe været for tøven-
de, og efter min opfattelse har de to store oppositionspartier, venstre og de konservative, alt for længe været for modstræbende. Det er bl. a. forklaringen på, at tiden er gået, uden at man har fået en tilstrækkelig tilbundsgående løsning af landets økonomiske problemer.

Allerede på Liberal Debats årsmøde sidste efterår, efteråret 1964, gav man i en udtalelse udtryk for, at der straks burde tages skridt til en forbrugsbegrænsning gennem en strammere finanspolitik. Når vi har måttet igennem de mange afgiftsbuketter — og også den afgiftsbuket, som behandles i dag — og når disse afgiftsbuketter har været så store og tilsammen har et så stort provenu, som indeholdes i dem, har årsagen netop været den, at man har ventet så længe, og at der derfor skulle et større indgreb til for at skabe den fornødne balance mellem produktion og forbrug.

Baggrunden var jo alvorlig — og er jo

alvorlig. I 1964 steg som bekendt befolkningens pengeindkomster dobbelt så meget som produktionen, og alle sagkyndige regner med, at i indeværende år — altså i året 1965 — vil den samlede pengeindkomst i befolkningen stige 3 gange så meget som produktionen. Det vil med andre ord sige, at i 1965 må man regne med, at produktionsstigningen kun rækker til at dække en tredjedel af den stigning, der er i befolkningens pengeindkomst, og det vil igen sige, at den store del af den stigende pengeindkomst, som der ikke er dækning for i produktionen, er en art falsk købekraft, som giver os de økonomiske problemer, vi har at bakske med i øjeblikket. Det er derfor, det er nødvendigt med et kasseoverskud. Det er nødvendigt for at skære den falske købekraft væk og på den måde holde igen på prisstigningen, valutatabene og lønglidningen. Det er derfor, det har været nødvendigt med de mange afgiftsbuketter og den afgiftsbuket, der i dag er til forhandling og diskuteres i det høje ting.

Der har været peget på forskellige muligheder fra de ærede medlemmer hr. Poul Møllers og hr. Henry Christensens side. Man har nævnt det spørgsmål, om ikke den private opsparing kunne fremmes, og det er klart, at som en langsigtet foranstaltning er fremme af den private opsparing det mest ønskelige og det, der kan gøre det mindre sandsynligt, at vi senere igen skal til at forhandle om afgiftsbuketter og tilvejebringe kasseoverskud. Men det må stærkt understreges, at i den akutte situation, som vi stod i, en situation, hvor der ikke var balance mellem produktion og pengeindkomster i befolkningen, ville det ikke være muligt at løse vore problemer alene ved at give gunstige vilkår for den private opsparing; der måtte et kasseoverskud til. Men jeg vil gerne føje til, at jeg indtrængende vil henstille til den høje regering, at man med henblik på en langsigtet politik prøver at fremkomme med forslag til opmuntring af den private opsparing og giver denne mere fordelagtige vilkår.

De ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Poul Møller har fremdraget spørgsmålet om offentlige besparelser. Det er også klart, at i det omfang man kan